

Sygn. akt VIII GC 1872/15 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Sylwia Roszak

Protokolant stażysta Paulina Piotrowska

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2016r. w Bydgoszczy na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Ltd. z siedzibą w D., Wielka Brytania

przeciwko K. Ł.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Sylwia Roszak

UZASADNIENIE

Powód (...) Ltd. wniósł do Sądu Rejonowego L. Z. w L. (...) w pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym żądając zasądzenie od pozwanego K. Ł. kwoty 829 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 września 2014 r. do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 13 maja 2014 roku pozwany zawarł z nim umowę za pomocą portalu internetowego www. (...) Stwierdził, iż pozwany dobrowolnie zaakceptował Regulamin Programu stając się tym samym uczestnikiem programu. Za świadczone przez siebie usługi powód wystawił fakturę na kwotę 829 zł z terminem płatności przypadającym na dzień 31 sierpnia 2014 roku. Podał, iż powoda obowiązywała promocja „90 dni za (...)”. Zgodnie zaś z postanowieniami Regulaminu (...) abonament naliczany jest od następnego miesiąca kalendarzowego po upływie okresu bezpłatnego w Programie opisanego w § 3 ust. 2 Regulaminu. Opłata abonamentowa za pozostałe 9 miesięcy pierwszego roku uczestnictwa w Programie, po upływie bezpłatnego okresu uczestnictwa miała być płatna jednorazowo z góry (§ 3 ust. 3 Regulaminu). Powód podkreślił, iż należycie wywiązał się z zawartej z pozwanym umowy i dokonał wszystkich czynności wymaganych regulaminem.

Postanowieniem wydanym w dniu 26 marca 2015 roku Sąd Rejonowy L. Z. w L. przekazał sprawę do rozpoznania do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy wskazując w uzasadnieniu, iż brak jest podstaw do wydania nakazu zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów postpowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż powód wprowadził pozwanego w błąd co do treści i warunków rzekomo zawartej umowy. Od samego początku powód zapewniał bowiem pozwanego, iż świadczenie przez niego usług ma nastąpić na próbę, bezpłatnie przez okres 3 miesięcy. Pozwany wskazał, iż aby móc skorzystać z okresu bezpłatnego należało wypełnić formularz zgłoszeniowy. Zaprzeczył twierdzeniom powoda, iż wyrażał zgodę na przedłużenie umowy

na dalszy okres za wynagrodzeniem. Poza tym stwierdził, iż nie otrzymał od powoda żadnych dokumentów, a w szczególności „Regulaminu (...)”. Pozwany wskazał także, iż nie zaakceptował również treści regulaminu dotyczącego świadczonych przez powoda usług. Podał, iż powód nie dołączył żadnych dokumentów, z których by wynikało, że pozwany akceptował treść w/w regulaminu. Pozwany powołał się na treść art. 7 pkt. 1b oraz art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Podał, iż regulamin stanowi wzorzec umowy w rozumieniu art. 384 k.c., a samo umieszczenie jego treści na stronie internetowej usługodawcy nie wypełnia „przesłanki” udostępnienia regulaminu. Pozwany wskazał, iż moc wiążąca wzorca w postaci elektronicznej uzależniona jest od jego dostarczenia drugiej stronie. Ponadto pozwany stwierdził, iż zachowanie powoda, który zapewnił go o uczestnictwie w bezpłatnym programie przez 3 miesiące, po czym żądał od niego zapłaty wynagrodzenia jest zachowaniem podstępным, mającym na celu wprowadzenie pozwanego w błąd. K. Ł. dalej wskazał, iż takie zachowanie świadczy także o złej woli powoda. Podniósł, iż po otrzymaniu od pełnomocnika powoda wezwania do zapłaty, pozwany złożył oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych zawarcia z powodem rzekomej umowy. Z ostrożności procesowej pozwany wskazał, iż nawet gdyby przyjąć, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy, to można mówić jedynie o umowie bez wynagrodzenia, która to umowa wygasła po upływie 3 miesięcy. Pozwany podkreślił także, iż po upływie 3 miesięcy poinformował powoda, że nie będzie korzystał z jego usług.

W piśmie procesowym z dnia 23 grudnia 2015 roku powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko. Wskazał jednocześnie, iż pozwany wypełniając formularz zgłoszeniowy musiał zaakceptować Regulamin (...). Ponadto dodał, iż pozwany miał możliwość wycofania się z programu w trakcie trwania 90 dni bezpłatnego udziału, czego nie uczynił.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód był klientem pozwanego, który prowadzi działalność gospodarczą polegającą na produkcji materiałów poligraficznych. Po wykonaniu usługi przez pozwanego na rzecz powoda, przedstawiciel powoda D. U. ponownie skontaktował się telefonicznie z pozwanym celem przedstawienia mu oferty powoda. Początkowo powód nie był zainteresowany w ogóle ofertą powoda. Przedstawiciel powoda telefonicznie oraz e mailowo zaproponował skorzystanie przez pozwanego z bezpłatnej oferty na próbę. W trakcie rozmów na temat oferty przedstawiciel powoda nie wskazywał, iż po pewnym okresie należy wypowiedzieć umowę, jeżeli nie chce się ponosić kosztów. Aby skorzystać z oferty bezpłatnej powód musiał wypełnić formularz.

Dowód: zeznania pozwanego – protokół na płycie CD k. 124 akt, protokół skrócony k. 122v., e mail z dnia 24.03.2014 r. – k. 39 akt

Pozwany wypełnił formularz zgłoszeniowy, w którym podał swoje dane. Przy wypełnianiu formularza nie musiał zaakceptować regulaminu. Nie otrzymał Regulaminu (...) i nie został poinformowany, że po upływie 90 dni bezpłatnego korzystania z programu będzie zobowiązany, jeżeli nie wypowie umowy, do zapłaty należności w wysokości 829 zł.

Dowód: zeznania pozwanego – protokół na płycie CD k. 124 akt, protokół skrócony k. 122v, formularz – k. 18-20 akt

Powód obciążył pozwanego kwotą 829 zł wystawiając fakturę tytułem opłaty za udział w programie T. T. Polska za pozostałe 9 miesięcy uczestnictwa.

Dowód: faktura nr (...) - k. 17 akt.

Po otrzymaniu faktury pozwany chcąc ugodowo zakończyć postępowanie, zaproponował powodowi korektę faktury i zapłatę 199 zł za rejestrację. Jednocześnie złożył rezygnację z uczestnictwa w programie.

Dowód: zeznania pozwanego – protokół na płycie CD k. 124 akt, protokół skrócony k. 122v, email z dnia 1.09.2014 r. – k. 95 akt, email z dnia 2.09.2015 r. – k. 96 akt

Pozwany otrzymał drogą e mailową nowy regulamin, gdzie było wskazane, iż w przypadku braku akceptacji nowego regulaminu umowę uważa się za rozwiązaną. Pozwany wysłał pismo do powoda informując, iż nie akceptuje nowego regulaminu.

Dowód: zeznania pozwanego – protokół na płycie CD k. 124 akt, protokół skrócony k. 122v, e mail powoda z dnia 15.10.2015 r. – k. 99 akt, e mail pozwanego z dnia 27.10.2014 – k. 97 akt, pismo pozwanego z dnia 23.10.2014 r. – k. 98 akt.

Powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 829 zł. Pozwany w odpowiedzi na wezwanie, działając przez pełnomocnika uznał żądanie za bezzasadne powołując się na ustawę o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Ponadto złożył oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych zawarcia z powodem umowy z dnia 13 maja 2014 roku.

Dowód: wezwanie z dnia 17.10.2014 r. wraz z dowodem nadania– k. 24-26 akt, pismo pełnomocnika pozwanego z dnia 28.10.2014 r. wraz z pełnomocnictwem – k. 27 – 30 akt.

Usługa świadczona przez pozwanego polegała na tym, iż powód kontaktował się z potencjalnymi klientami pozwanego celem potwierdzenia, iż jego firma jest uczciwa. Klienci pozwanego mieli przekazywać opinie o pozwanym.

Dowód: zeznania pozwanego – protokół na płycie CD k. 124 akt, protokół skrócony k. 122v.

Sąd zważył co następuje:

Sąd dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie powołanych wyżej dokumentów prywatnych i treści e-maili, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu oraz na podstawie zeznań pozwanego, które były jasne, logiczne oraz korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie i nie zostały podważone przez powoda.

W niniejszej sprawie, okolicznością sporną pozostawało, czy strony zawarły skutecznie umowę o świadczenie usług drogą elektroniczną w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r., poz. 1422 z późn. zm.), a w szczególności, czy informacje zamieszczone na portalu internetowym należącym do powoda stanowiły ofertę zawarcia umowy oraz czy pozwany złożył oświadczenie woli w postaci elektronicznej o przyjęciu oferty powoda, a także, w przypadku zawarcia umowy, czy skutecznie złożył oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych zawarcia umowy w dniu 13 maja 2014 roku i czy pozwany mógł żądać należności za całe 9 miesięcy.

Z uwagi na fakt, że ustawa z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną nie zawiera postanowień odnoszących się do oświadczeń woli, w niniejszej sprawie w zakresie składanych przez strony oświadczeń woli znajduje zastosowanie przepis art. 66 § 1 k.c. zgodnie z którym oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy stanowi ofertę, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy. Ponieważ jednak strony sporu porozumiewały się ze sobą na odległość za pomocą sieci teleinformatycznej, do oceny ich zachowań należało stosować przepisy dotyczące oświadczeń woli składanych w postaci elektronicznej. Zgodnie z art. 11 ustawy w sprawach nieuregulowanych w ustawie do świadczenia usług drogą elektroniczną, w szczególności do składania oświadczeń woli w postaci elektronicznej, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego oraz innych ustaw. Ważną okolicznością było wprowadzenie w art. 66¹ § 2 k.c. dodatkowego obowiązku informacyjnego spoczywającego na przedsiębiorcy, który składa ofertę w postaci elektronicznej. Przedsiębiorca taki jest obowiązany przed zawarciem umowy m.in. poinformować drugą stronę w sposób jednoznaczny i zrozumiały o czynnościach technicznych składających się na procedurę zawarcia umowy (pkt 1), skutkach prawnych potwierdzenia przez drugą stronę otrzymania oferty (pkt 2), zasadach i sposobach utrwalania, zabezpieczenia i udostępniania przez przedsiębiorcę drugiej stronie treści zawieranej umowy (pkt 6 3), metodach i środkach technicznych służących wykrywaniu i korygowaniu błędów we wprowadzanych danych, które jest obowiązany udostępnić drugiej stronie (pkt 4). Przepis ten nie określa wprawdzie w jaki sposób przedsiębiorca powinien poinformować drugą stronę o wymienionych tam okolicznościach, przyjmuje się jednak, że w handlu elektronicznym następuje to z reguły przez zamieszczenie ogólnodostępnej informacji na stronie internetowej, razem z ofertą czy też inną informacją handlową, zaś istota strony internetowej polega na tym, że

każdy może się z nimi zapoznać. Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną przez świadczenie usług drogą elektroniczną należy rozumieć wykonanie usługi świadczonej bez jednoczesnej obecności stron (na odległość) poprzez przekaz danych na indywidualne żądanie usługobiorcy, przesyłanej i otrzymywanej za pomocą urządzeń do elektronicznego przetwarzania, włącznie z kompresją cyfrową, i przechowywania danych, która jest w całości nadawana, odbierana lub transmitowana za pomocą sieci telekomunikacyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne. W przepisach art. 2 pkt 6 ustawy, określono usługodawcę jako osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadząc, chociażby ubocznie, działalność zarobkową lub zawodową świadczy usługi drogą elektroniczną, zaś usługobiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która korzysta z usługi świadczonej drogą elektroniczną (art. 2 pkt 7 ustawy). Ofertą w postaci elektronicznej jest zatem takie oświadczenie woli przedsiębiorcy (art. 66¹ § 2 k.c.) złożone w sieci teleinformatycznej, na stronach internetowych www, które wyraża stanowczą wolę zawarcia umowy, określając przy tym jej istotne postanowienia. Należy również zauważyć, że w/w informacje nie stanowią treści oferty, w związku z czym ewentualny brak ich podania drugiej stronie przez przedsiębiorcę przed zawarciem umowy nie wpływa na skuteczność złożenia samej oferty, ale może być oceniany na gruncie przepisów o odpowiedzialności kontraktowej (art. 471 k.c.). Zgodnie natomiast z art. 8 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, usługodawca (powód) ma obowiązek określić regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną (pkt 1) oraz nieodpłatnie udostępnić usługobiorcy (pozwanemu) regulamin przed zawarciem umowy o świadczenie takich usług, a także - ale tylko na żądanie usługobiorcy (pozwanego) - w taki sposób, który umożliwi pozyskanie, odtwarzanie i utrwalanie treści regulaminu za pomocą systemu teleinformatycznego, którym posługuje się usługobiorca. Konsekwencją nieudostępnienia usługobiorcy we wskazany sposób treści regulaminu jest to, że nie jest on związany tymi postanowieniami regulaminu. Przepis art. 8 pkt 3 wskazanej ustawy określa co winien zawierać regulamin. Z powyższego unormowania wynika, że przed rozpoczęciem świadczenia usług drogą elektroniczną usługodawca zobowiązany jest do sporządzenia regulaminu, na podstawie którego świadczone będą usługi i który powinien udostępnić usługobiorcom przed zawarciem umowy. Regulamin ten należy uznać za wzorzec umowy w rozumieniu art. 384 k.c., co oznacza, że musi być przede wszystkim doręczony przy zawarciu umowy (art. 384 § 1 k.c.), a gdy posługiwano się nim jest w stosunkach danego rodzaju zwyczajowo przyjęte, wiąże on także wtedy, gdy strona mogła się z nim z łatwością zapoznać (art. 384 § 2 k.c.). Należy jednak zaznaczyć, że postanowienia kodeksowe zostały w tym zakresie zmodyfikowane przez treść art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną i nie wystarczy sama możliwość zapoznania się z regulaminem, ale koniecznym jest jego udostępnienie usługobiorcy. Regulamin przekazany stronie bez zachowania tego wymogu nie wiąże drugiej strony. Z uwagi zatem na takie postanowienia ustawy, regulamin powinien zostać udostępniony przez usługodawcę przed zawarciem umowy o świadczenie usług drogą elektroniczną, ale w odróżnieniu od art. 384 § 4 k.c. - jedynie na żądanie usługobiorcy usługodawca przekazuje regulamin w taki sposób, który umożliwi pozyskanie, odtwarzanie i utrwalanie treści regulaminu za pomocą systemu teleinformatycznego, którym posługuje się usługobiorca.

W przedmiotowej sprawie powód wskazywał, iż pozwany wypełniając formularz zgłoszeniowy musiał zaakceptować Regulamin Programu (...). Nie przedstawił jednak na tą okoliczność żadnego dowodu, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. Sam wydruk komputerowej rejestracji, gdzie wskazane jest, iż został zaakceptowany regulamin, wobec zaprzeczenia tej okoliczności przez pozwanego w toku procesu, w tym podczas zeznań nie stanowi wystarczającego dowodu, iż faktycznie pozwany zaakceptował regulamin w dacie wypełniania formularza. Jest to bowiem wyłącznie wydruk, nie wiadomo nawet w jaki sposób miała nastąpić akceptacja regulaminu i czy faktycznie nastąpiła. Niezależnie od tego powód nie wskazywał, iż było możliwe zapoznanie się z regulaminem przed dokonaniem rejestracji na stronie internetowej powoda. Trzeba przy tym zaznaczyć, iż pozwany kontaktował się przede wszystkim telefonicznie z przedstawicielem powoda, który powoływał się na bezpłatne świadczenie usług przez okres 90 dni, czego potwierdzeniem jest przesłany e mail. Z zeznań pozwanego natomiast wynikało, iż powód nie informował go, że należy wypowiedzieć tą umowę przed upływem 90-cio dniowego bezpłatnego okresu, gdyż w innym przypadku będzie zobowiązany do zapłaty należności i to za 9 kolejnych miesięcy z góry. Poza tym powód nie wykazał, że umożliwił

pozwanemu zapoznanie się z „Regulaminem (...)”. Nie wynika w żaden sposób z formularza zgłoszeniowego, iż ten regulamin miał być zaakceptowany przez pozwanego.

Powód mógł chociażby zawnioskować dowód z przesłuchania pracownika powoda czy też przedstawiciela powoda na okoliczność w jaki sposób udostępniał regulaminy uczestnikom programu, czego jednak nie uczynił. Zdaniem Sądu mając na uwadze, iż pozwany wskazał, że nigdy nie otrzymał przed zawarciem umowy regulaminów, w tym regulaminu dotyczącego promocji „90 dni za free” nie można uznać, iż wiązały go ich postanowienia umowne. Samo wypełnienie przez pozwanego formularza zgłoszeniowego nie stanowi bowiem o przyjęciu przez niego oferty, skoro nie zostały mu doręczone regulaminy regulujące podstawowe obowiązki i prawa stron umowy. Nie wykazanie przez powoda tak istotnej okoliczności, podważyło powoływanie się przez niego na fakt złożenia przez pozwanego oświadczenia woli o zawarciu umowy danej treści w postaci elektronicznej, tym bardziej w płatnej opcji. W związku z tym należało przyjąć, że powód nie wykazał faktu skutecznego zawarcia umowy z pozwanym. Dowodem na okoliczność zapoznania się pozwanego z regulaminem nie może stanowić przedstawiony przez powoda wydruk formularza rejestracyjnego, na którym brak jest „kwadratu”, bądź też „odfajkowanego” pola, w którym pozwany rzekomo zaznaczyłby fakt zapoznania się z regulaminem korzystania z programu czy też z regulaminem promocji, który według powoda miał zastosowanie do pozwanego. Samo słowo „TAK” pod treścią, iż „Akceptuję regulamin....” w okolicznościach niniejszej sprawy nie świadczy, iż pozwany otrzymał i mógł zapoznać się z regulaminem.

Niezależnie od powyższego należy podkreślić, iż zgodnie z art. 7 pkt. 1 b usługodawca zapewnia działanie systemu teleinformatycznego, którym się posługuje, umożliwiając nieodpłatnie usługobiorcy: w razie, gdy wymaga tego właściwość usługi jednoznaczną identyfikację stron usługi świadczonej drogą elektroniczną oraz potwierdzenie faktu złożenia oświadczeń woli i ich treści, niezbędnych do zawarcia drogą elektroniczną umowy o świadczenie tej usługi. Przedłożone dokumenty nie świadczą, iż powód potwierdził fakt złożenia oświadczenia woli przez pozwanego i jego treść.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż strony nie zawarły skutecznie umowy.

Niezależnie od powyższego trzeba podkreślić, że żądanie z góry wynagrodzenia przez powoda jest sprzeczne z art. 735 k.c. w zw. z art. 750 k.c., który odpowiednio należy stosować do postanowień tej umowy. Z treści art. 735 k.c. wynika jednoznacznie, iż wynagrodzenie jest należne po wykonaniu zlecenia (tu usługi). Przyjmując zatem, że za okres od 13 maja 2014 roku do 13 sierpnia 2014 roku usługa była bezpłatna, to złożenie przez pozwanego rezygnacji z dniem 1 września 2014 roku (emalii –k. 95) i wnoszenie o usunięcie konta pozwanego przez powoda świadczy o tym, że usługi od tego czasu nie były wykonywane, a przynajmniej nie powinny być wykonywane i nie jest należne już za ten okres wynagrodzenie. Żądanie zatem z góry wynagrodzenia za świadczenie usługi jest sprzeczne z art. 735 k.c.

Warto też podkreślić, iż wykładnia oświadczeń woli i intencji po obu stronach pozwala wysunąć wniosek, że nic nie wskazywało na to, że była to oferta zawarcia umowy o charakterze odpłatnym. Tym bardziej, iż pozwany podczas zeznań jednoznacznie wskazał, iż w jego ocenie umowa i podstawowe warunki zostały określone przez telefon z panem D. U., który jednoznacznie stwierdził, iż jest to propozycja 90 dni bezpłatnego udziału w programie. Przepis art. 65 § 2 k.c. wskazuje na zgody zamiar stron umowy, przez który należy rozumieć wspólne uzgodnienie istotnych dla danego typu czynności postanowień bądź w samej umowie, bądź poza nią (np. w rokovaniach). Nie ulega także wątpliwości, że okoliczności, w których złożone zostało oświadczenie woli mogą mieć istotny wpływ na wynik jego tłumaczenia. Z wysłanego e maila przez powoda do pozwanego z dnia 24 marca 2014 roku jednoznacznie wynika, iż propozycja powoda dotyczyła „bezpłatnego udziału przez okres 90 dni” i zasadnie pozwany mógł oczekiwać darmowego dostępu do portalu przez ten czas. Pozwany nie miał nawet obowiązku zwracania się do powoda o dalsze wyjaśnienia, gdyż e – mail był zredagowany w jasny i czytelny sposób, a jego interpretacja nie pozwala wysuwać tak dalece idących wniosków jak możliwość obciążania opłatą w razie niewypowiedzenia umowy przed upływem bezpłatnego okresu. Dodatkowo, reakcja pozwanego po dowiedzeniu się o obciążaniu go opłatą korespondencja między stronami i prezentowane przez niego w toku całego procesu stanowcza pozycja wobec wysuwanych przez powoda roszczeń spowodowały, że zdaniem Sądu - uchylenie się przez niego od skutków prawnych oświadczeń woli było skuteczne. Obrona ta

jednak zasługiwałyby na uwzględnienie, dopiero po uznaniu, że między stronami doszło do zawarcia umowy, co wobec powyższych rozważań, nie było konieczne.

Jeszcze raz należy podkreślić, iż jak wynika z zeznań pozwanego, w przypadku, gdyby wiedział o obowiązku wypowiedzenia umowy przed upływem 90 dni za darmo, to albo by nie zawarłby tej umowy, albo dokonałby jej wypowiedzenia przed upływem wskazanego okresu. Świadczy o tym reakcja pozwanego po wystawieniu przez powoda faktury VAT obciążającej go zapłatą za usługi. W okolicznościach sprawy, za skuteczne należało uznać uchylene się przez pozwanego od skutków prawnych złożonego oświadczenia woli.

W świetle powyższych okoliczności, Sąd uznał, że między stronami nie doszło do zawarcia odpłatnej umowy o świadczenie usług drogą elektroniczną. Pozwany bowiem wypełniając formularz jedynie zaakceptował ofertę przedstawioną w emailu powoda z dnia 24 marca 2014 roku dotyczącą 90 dni bezpłatnego udziału w (...). Powód nie przedstawił bowiem żadnego dowodu na okoliczność zaakceptowania przez pozwanego regulaminu korzystania z portalu. Brak jest również dowodów na to, że powód po 90 dniach świadczył usługi na rzecz pozwanego a pozwany korzystał z jego usług.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd na podstawie powołanych powyżej przepisów oddalił powództwo.

Z uwagi, iż pozwany, który wygrał niniejszą sprawę nie poniósł kosztów procesu, Sąd o nich nie orzekał.

SSR Sylwia Roszak